

4. dopis.

Enfield, 15. ledna 1946.

Drazí!

V pondělí 14. ráno ležel u mého lůžka 1. dopis! Dnes přišly první noviny od mme. Nichols, z 5.-9. ledna. Dopis šel tedy pět dní, telegram 3 dny.

Nepíšeš, ^{Olga,} zdali Sountag našel v Dráždanech svou matku a co určil. Moc mě to zajímá. S jeho sestrou se tu ne setkám, nemá to pro moji missi význam a na návštěvy nemám kdy. Věc se nyní vykrystalizovala v ten mysl, že jediná organizace, která může podniknout akci pro přijetí něm. dětí ve společenství práva, je Brit. Červ. kříž, který však uvítá pomoc COBSRA (dobrovolných organizací) a dalších. Nemá tedy mysl se rozptylovat a ztrácet čas.

V neděli 13. byl jsem na obědě u Elsy a rozloučil se se Sylvou a s Pavlíkem, kterým končí práci a odjíždí do svých škol. Elsa mi spovídá přemýšlení, zatím co jsem jí pověděl všechny novinky ze svého letu. Zajímá se o možnost práce s námi (u nás); přec jen by se ráda vrátila a pracovala s námi. Máce s kněží ji unavuje a nespokojuje.

Odpoledne jsem jel do Golders Green navštívit 83 letou Joan Fryovou, která nám Edyri přednášela v milíčově domě. Je velmi čilá domá, ačkoli utrpěla otřes při výbuchu pumy před jejím domem. Dala se velmi podrobně informovat o naší práci.

V ~~neděli~~ ^{pondělí} dopoledne měl jsem 1 1/2 hod. krátké rozhovory se sekretárkou Brit. Červ. kříže (Foreign Relations Department) Miss Warner. Kato jsem měl rozhovory s Rev. Schwabacherem v Catfordu jehož rodiče a přátelé potřebují pomoci. Jsem pořízeni opatřeními proti Němcům v ČSR. Dopověděl jsem jí na Miss Warner a red. Charity s Frane Dr. Oliva.

Tak jsem byl přijat našim velvyslancem. Dr. Jirím Lobkowiczem. Je vzhledem i chováním pravý aristokrat. Přijal mne velmi přátelsky, hned se vyptával a chtěl, abych šel večer k jeho ženě, která je původem Češka. Potvrze jsem měl ale na večer již ujednanou schůzku, musel jsem odůvodnit. Slíbil mi veškerou možnou pomoc. Chť, abych mu hned napsal všechno co chci; řekl jsem, že si to nemyslím.

Večer zavedl mne manžel dcery Dr. Arustina z Karlína (sister m. Cantorové) Herr Lauermann, který tu žije jako mladý Němec v emigraci, k jedné své známé Angličance, kde jsem se sešel s Wenzel Jakschem. Vyměnili jsme si názory. To jest, každý jme si nechal svoje, ale vzájemná informace přece nám oběma posloužila. Uznal, že z knihy a horkosti nemá se dělat politika. Myslí, že je realista, když vidí věci, jako jsou dnos. Já sebe nazývám realistou proto, že vidím reality, jako budou. Zde se, že mu to bylo nové.

Dnes v úterý ráno vstal mne Lobkowicz (zde mu říkají princ a titulují excellence), jestli jsem měl jít k jeho ženě v poledne. Měl jsem sice ujednaný oběd s Barbarou Duncan Harris (která byla někdy v oděvně poradcí), ale bylo mi to hloupé po druhé veliči a tak jsem nechal milou, dobrou Barbaru stranou a šel k paní velvyslance. Byl jsem u ní skoro do 1/2 2, měla veliký zájem o naše poměry, naši práci. Ukázala mi fotografie svých synů Dominika, Olivera, Martina, kteří jsou t.č. v Americe (máma!) a slíbila mi všechnu pomoc. Převážně uložila svému muži, aby zprostředkoval telegraficky ujednání s brity a šl. králem a ujednání moji knížku s majorem Benkem, delegátem Československé mise v Londýně, který bude vyjednávat transport dětí

a matek od nás do spřenečného pámeru se spřenečnými
vojky. Ještě mám s záloze matku naší Micholové, ale ta si
nechováám naposledy, až nastane mi potřeba jednat s britskými
úřady. - Odpoledne měl jsem ve Friends-House dlouhý roz-
hovor s Karlin Copper Johnsonem, který rovněž posílá mlecí po-
zdavy Olze. Měl mnoho starostí o našich poměrech a je - jako mad
všichni naši přátelé zde - znepokojen poměry u nás, zejména vzhle-
dem k zacházení s Němci. Tady teprve vidím, jak jsme stratili
morální trumfy, které nám říkali Hus-Komunisty - Marxové, i
morální statečnost za této války. Člověk by si rval vlasy nad
tuhou naší zbednělostí!

K večeru měl jsem schůzku s Dr. Koblerem a jeho ženou. Pra-
cuje vědecky, žije z podpor. Jeho syn má 'dobré' místo v USA,
chystá se tam přistělit. To zas bylo vyprávění! Byl jsem rád, když
jsem upřítěl tubou na Liverpool a vložil do mého milého
busku. Manželé Ron Brownovi oba stárnou, mají chřipku.
Runham s Grace darovali mi krásnou aklovku. Už Ladys
mám 4 piksy zrukové kávy (pravé!), které jsem dostal jako
dárky od různých lidí zde; puť vědi, že my abo ebeondáci pijí-
me kávu. Tak jestli to někde nerozdám, tak se bude mít Anička
toh. dobře. Zmínka o Jiřím Weissovi mne potěšila.

Převé telefonovala mi. Lobkowiczová. Mluvila o moci. Jenkem,
který mne zítka očekává. Tak mám zas příjit k ní. Mám náhl na vel-
vysloukyne štěstí. Ale je už 11 a přijdu spat.

Mnohokrát se za vás a naše dílo. Buďte zdán a silni!

Váš

Přemysl.

Obrat!

John Fry přeje si, abychom pátrali po:

Frau Dr. Käthe Dehn } manželé s 2 dětmi,
Herr Willy Dehn } posl. ad bydliště Tillburg,

Pilgrimweg 45, Dánsko,

byli deportováni jako židé z Dánska do Terezína.

(Mě Gvozdka bude jistě zas na staré adrese v Dánsku;
z dánské skupiny v Terezíně skoro všichni se vrátili.)

Dostala ji. Lerchová moluční bytu, jak jsem o to žádal konsula
Dr. Nováka?

Když jsem p. Schubert (překladač mé „Ruky“) těžko s bytem
(byl mu rovněž obotaven), pak prosím Fedora, aby los. navštívil
kons. Nováka (min. vnitra, Letná, III. p. spravo) a svým jménem ho
požádal o moluční.

Data: Prof. Robert Schubert, bydlí Práche XIX., Bučkova 19,
má pouze pokoj, kuchyň, předsíň,
značka rapistovací Pol.-rev. 24, 27-28.

Žádost o odjištění podal 10. XII. 45 min. vnitra, čj. V/4,
přiložil doklady, že byl vyňat z ustanovení proti Němcům.

Jeho žena je židovka, vedal se s ní ani po válce rozvést,
byl často v prac. láboře, prokázal protinacistickou činnost.

Prosím Tucka, aby (jestliže tak již neucínil)

- a) vrátil m. Doum půjčku 100.000 Kčs,
- b) vyplatil Aze moji odměnu.

Když Fedor mluvil s kons. Novákem, ať se neuvědomuje o mé
vypědávání o volun dětí a matek. Strávil sárlivě svou kom-
penci a mohl by rušivě zasáhnout, než věc bude hotova.

Chci ho postavit před fait accompli.